

مرکز مجاز امام صادق (علیه السلام)

منية المرید

داستان موسی و خضر ۱

جلسه ۹۸

بندانی نیشابوری

نکاتی از آیه کریمه « قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا »

اول: موسی علیه السلام نفس خود را تابع خضر علیه السلام قرار داده که در نتیجه، این عمل حاکی است از زبونی تابع و عظمت و موقعیت متبوع.

دوم: استیدان موسی علیه السلام به وسیله هل استفهامی، که: فرموده هل تاذن لی فی اتباعک ایا مأذون و مجازم در پیروی تو قدم بردارم، و این معنی هم نهایت مبالغه در فروتنی و تواضع را دارا است.

سوم: خود را نادان پنداشته، از آن طرف به دانائی و معرفت معلمش اعتراف کرده که گفته است: علی ان تعلمن مما عملت رشدا.

چهارم: موسی علیه السلام به نعمت بزرگی که از راه تعلم نصیبش میشود اعتراف کرده، زیرا در اولین قدم از حضرت خضر علیه السلام درخواست کرد با او نوعی که خدای متعال با خود خضر علیه السلام معامله کرده عمل نماید که: گفت مما عملت رشدا، مقصود اینست که بخشش تو بر من مانند بخشایش خداست بر تو، از این جهت گفته است من بنده کسی هستم

که از او دانش بیآموزم. و کسی که مسئله را بدیگری بیآموزد او را چون بندگان در ملک خود در آورده.

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

پنجم: متابعت، محصل از نخستین هنگام که برای دریافت بهره دانش به خدمت استاد میرسد تسلیم محض بوده و به طور کلی عملی که بازگشت به نزاع و جدال میکند از او سر نزنند.

ششم: به صورت مطلق و بدون هیچ قید و شرطی از استاد تبعیت می کند.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

هفتم: در آیه نخست اتباع، سپس تعلیم، پس از آن خدمت، بعداً فراگرفتن دانش، بیان شده، از این نظر محصل برای تکمیل منظور خود پیوسته این مراتب را مراعات کرده و روش حتمی خود قرار بدهد

هشتم: فرموده «هل اتبعك علی ان تعلمن»، منظور اینست که از این تبعیت جز آموختن دانش نظر دیگری ندارم.

نهم: «مما علمت» چون «من» تبعیضیه است به این معنی است که من در حدی نیستیم که همه

علم شما را دریافت کنم بلکه قسمتی هم به من برسد، شاکرم، (خضوع و تواضع نزد استاد)

دهم: «مما عملت»، مشعر بر اینست که دانش تو از جانب خدا است و خدا ترا دانش آموخته البته در این کلام موقعیت علم و معلم را فهمانده و در تفخیم و بزرگی آنها کوشیده.

یازدهم: «رشد» حاکی است از آنکه آموختن دانش از تو تنها نتیجه اش راه رشد و هدایت است، زیرا دانشی که بکلی از راه ارشاد دور، و آدمی بر اثر او مقامی را طی نکند، لغو و بیفائده

خواهد بود، و جز گمراهی سودی نخواهد داد، در این بیان اضافه بر آنچه مذکور داشتیم موسی

علیه السلام اعتراف دارد که نیازمندی من بآموختن دانش منحصر بتو و نتیجه زحمات تست و راه سعادت من به تعلیم از شخص شما است.